

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Cametele cele mari

Mai zilele trecute am fost la sate și am vorbit cu mai mulți țărani de ai noștri. M'au întrebat, cum stăm cu politico, ce e mai nou prin țară, cum stăm cu celelalte țări? Le-am răspuns că țara noastră a făcut în acești doi ani lin urmă pași uriași spre bine. Le-am arătat, cum s'a câștigat marea împrumut în străinătate, împrumut pe care atâtea guverne l-au încercat, dar n'au isbit a-l încheia. Le-am mai spus, cum pe urma împrumutului s'a înăsătorit și stabilizat leul nostru, care înainte de doi ani trăgea de moarte; cum astăzi leul nostru are aceeași valoare și nu se mai schimbă de pe o zi pe altă, ca adică atunci când cumpăram ceva din străinătate noi, să fie mai scump, iar când vindem ceva să se ieftinească. Le-am mai spus și despre marea noastră isbândă dela Haga, unde țara noastră a câștigat procesul cu optanții unguri, un proces din care țara noastră a ieșit biruitoare.

Oamenii au rămas mulțumiți de ceea ce le-am arătat, iar când au adus vorba despre ieftinirea cucuruzului (mălai, păpușoi) s'au liniștit, arătându-le că această, așa zicând singură marfă de vânzare a țaranului, nu s'a ieftinit numai la noi ci în toată lumea, pentru că s'a milostivit Dumnezeu să ne dea anul trecut prea mare roadă nu numai nouă, ci lumii întregi.

Cu toate au rămas mulțumiți oamenii, numai cu una nu, cu cametele cele prea mari. Și au dreptate țararii: cametele ne omoară pe oșii, pe țărani, meseriași, neguțători și funcționari deopotrivă. Cum să nu-ți fie necaz, când tu în trei ani plătești prin cametele tale capul banilor luați împrumut și tot n'ai făcut nimica, pentru că datoria ți-a rămas după cap? Ai luat, să zicem, 5 mii de lei împrumut. Când ți dai banii, cu cari ai de gând să-ți faci vreun necaz, ți trage 1500 lei camătă pe anul întreg. De trei ori 1500 lei fac însă 5000 lei, așa că în trei ani plătești capul banilor, iar datoria tot după cap ți-a rămas. Pe când înainte de războiu nu plăteai decât 400 lei la an.

Așa e, cametele s'au urcat îngrozitor. Plătit-am chiar și 45 la sută, iar acum plătim cam 30 la sută. Mult, foarte mult.

Guvernul de astăzi a și cercat să scadă cametele, dar n'a isbit din pricina lipsei de bani. Oricât ar fi de puternic un guvern, nu poate nimici cămătaria până atunci, până nu face rând de bani ieftini. Dar la noi în țară tocmai banii sunt scumpi. Chiar de aceea guvernul dlui Maniu a încercat să capete bani ieftini din străinătate, a încercat să facă așa-numitul „Credit agricol”, adică o bancă mare, cu filiale puternice în toate capitalele de județe, care să dea plugarilor îndatorați bani împru-

mut cu camete mici de cel mult 12% și pe timp cât se poate de îndelungat. Dar până acuma n'a reușit, fiindcă străinătatea a răspuns: — Doar' numai acuma v'am dat împrumutul cel mare, și acuma iară-mi cereți împrumut agricol?

Mult s'a căznit guvernul până ce a putut convinge în sfârșit pe marii bancheri străini, că țara noastră e vrednică de acest nou împrumut și că fără „creditul agricol” nu se va putea face treabă nici la petrol, nici la fabrici, nici la negoț.

Marii bancheri au înțeles în sfârșit acest lucru, și acuma sunt pe cale să ne dea acest

nou împrumut, care ne va scoate din ghiarele cămătăriei. Da, „creditul agricol” e pe cale de a se face. Guvernul de astăzi lucră din răputeri pentru înființarea lui, și, după cât știm, este pe cale de a-l încheia. Indatăce se va încheia, se va aduce o lege care va scăpa țărănimea de cametele cele mari, plătind în loc de 30 la sută (30%) cel mult 12%.

Să fim deci cu bună răbdare, să ne rugăm lui Dumnezeu ca să ajute celor ce se străduiesc să-l facă și să avem încredere în aleșii poporului cari se luptă pentru a ne scăpa de acest cel mai mare necaz al nostru.

I. M.

Turma Domnului

De prof. Dumitru Neda

Omu-i făptură ciudată. El în stare una să gândiască și alta să vorbiască; una să sfătuiască și alta să săvârșiască. Așa ceva însă nu-i chiar de loc pe placul Românului adevărat, care ține la cuminența cuvântului cinstit: Ori te poartă cum ți-e vorba, ori vorbește cum ție portul. Adecă: nu umbla cu doi bani în trei pungi și nu fi tăier cu două fețe. Proclata de politică, din partea sa, ajută mult prăsierea acestui soiurgisit, de oameni, între noi. Ingerii Satanei apoi așa se știu da și ei, de ingeri ai luminii, cât ascuțită minte să ai ca să nu te trage pe sfoară, nefiind tot aur ce lucește. . . . Ou adevărat vorba ceea: Câmpu-i alb, oile-s negre, cin' le vede nu le crede, cin' le paște, le cunoaște.

Și fiindcă veni vorba de oi, pe cari le cunoaște cin' le paște, ne vin în minte și cuvintele Mântuitorului Hristos, care spune, că El e păstorul cel bun, adăugând: „Eu cunosc pe ale mele, . . . și sufletul meu îmi pun pentru oi (Io. 10, 14—15). Iar cu asta deodată răsare în mintea noastră și întrebarea chinuitoare: Oare de pe ce semne anume își cunoaște Domnul oile sale dintr'ale vrăjmașului? Răspunsul ne privește pe toți, fără deosebire, toți laolaltă formând turma cuvântătoare a Păstorului celui mare. Și vom scoate acest răspuns din viața păstoricească, bine cunoscută nouă. Lucrul nu-i greu de făcut. Cu atât mai însăsmnătă-i însă învățătura de ținut pentru viața noastră, creștinească-românească. Românul adevărat, dela firea sa, fiind și creștin adevărat totodată.

De pe ce-și cunoaște păstorul oile?

1. De pe lână și de pe statură. Unele-s albe, altele-s seine, altele-s bălaie; unele-s mai marișoare și mai tărișoare; altele-s mai micuțe și mai slăbuțe.

Podoaba dinafară a creștinului o fac obiceiurile sale. Ești blând la vorbă, cumpanit în judecată, stăpânit la mânie, mână largă la dărnicie, ascultător de povățitorii bisericești și lumești, grabnic întru a da ajutor, zăbavnice dacă-i să fi răzbnător, — bucură-te creștine și iară zic ție, bucură-te: acestea sunt semnele aleșilor Domnului! În revărsarea păgână de ură și de împruscări a zilelor acestora, de propagandă electorală în deosebi, tu păstrează-ți seninătatea netulburată a sufletului creștin, ce vede un frate al său și în cel mai neîmpăcat dușman și-i înțelege, iertător, ieșirile patimașe, far' a-l urma pe căile-i socotite rătăcite. Intr'asta stă doar' dovada sănătății și a tăriei pufletești: să te împotrivești ispitei și săcatului, cruțând persoana păcătoșului chiar și în cazul c'ar fi vorba aievea de-un ispititor la păcat. Cu atât mai cu seamă vei cruța deci persoană celui de altă părere politică, a cărui amăgiri le poți încunjura fără injurături și fără a-l pocni la mir, pătându-ți mâinile și sufletul și aruncând rușine asupra neamului. Și totodată și asupra partidului, dreptatea căruia nu se dovedește cu ciomagul.

2. Alt semn al oilor Domnului îl știm dela El însuși. Zice adecă Domnul: Păstorul umblă înaintea oilor și ele merg după dânsul căci, îi cunosc glasul. (Ioan 10, 4).

Creștinii toți, de pe întreg întinsul pământului ar fi să facă turma Păstorului celui mare, Hristos, gata să-l urmeze, ori când o va chema și ori încătrău o va mâna. *Cu numele facem parte și noi toți din această turmă. Facem însă parte și cu faptele vieții noastre din ceata dreptilor? Sau în această privință ne ținem de pălcul răsleț al oilor rătăcite?*

Să vedem

Glasul Domnului răsbate prin veacuri, în fel și formă, până la unul fieștecare din noi. Acest glas se desprinde din cetania Scripturii, din tâlcul Bisericii, din propovăduirea cuvântătorilor de Dumnezeu preoți, din șoaptele tainice ale inimii creștine, din îndemnurile pildelor bune. Dacă ești primitor și următor al învătăturii bune, — bine-ți este ție a rămânea tot așa. Dacă dimpotrivă ești tare cu cerbicea și netăiat împrejur cu inima, dacă ești impietrit la tot cuvântul de bine și încăpăținat în orbirea ta — vai ție! Rătăcești pe căile pierzării, îndepărtat de Stăpânul vieții. Și te vei îndepărta tot mai tare, până când, părăsit și slăbit, o să te dai cu totul rob patimii ce n'aude și nu vede. Iar cine ajunge aci, face-se de răs și de ocară, vecinilor și cunoscuților, ca acea bețivană a cântecului de pe Oâmpie:

Mă sfădesc vecinele
Că îmi beau găinile.
Da io de m'oiu mânia,
Și cocoșul mi-foiu bea.

Nu-i mirare. Omul e slab și cu porniri rele. Ii trebuie tot mereu sprijin și întărire. Mântuitorul se imbie prin slugile și tainele sf. sale Biserici și prin nenumărate îmbolduri lăuntrice și din afară, tuturor celor ce-l împrejmuesc. Silă însă nu face nimănuia cu darurile sfinte. Ce alege omul, aceea se va da lui. Și cui vrea să slujească, de cine ascultă, acela-i va fi stăpân

* * *

Noi am ales pe Domnul. Să ne arătăm vrednici de Dânsul, îmbrăcând podoaba faptelor bune ce-i place Lui și ascultând cu dragă inimă povețele ce vin deadreptul dela El sau pe oricare altă cale potrivită. Vremurile-s tulburi. Noi s'avem vederi limpezi. Și curaj de a rămânea, între ori ce împrejurări, în turma Domnului. Căci numai așa — scutiți de Domnul — vom scăpa de lupii răpitori ce ne pândesc să ne sfășie, din întunerecul credințelor greșite (cum fac pocăiții) ori dintre dărmăturile patriei și a rânduiei de stat (cum fac bolșevicii, botezați la noi comuniști). Oare va să zică: Păzeal! Și: Doamne ajută! Că-s multe și mari ispitele. Mulți și iscușiți cari ne ispitesc să ne răslețim de turma Păstorului Hristos, ca să ne piardă. Ceeace să nu fie! Pe noi Domnul ne paște și nimica rău nu ne va fi!

Automobil mănăat cu acid carbonic în loc de benzină. Invătatul german Max Valier a făcut decurând un automobil, care se mănă cu acid carbonic (gazul pișcător care se află în apele minerale și în apa numită si-fon) în loc de benzină. El a și făcut o cursă (drum) de probă pe o șosea de lângă Berlin, care a arătat că automobilele se pot mănă și cu acid carbonic, care nu este așa de scump ca benzina, și se poate afla mai ușor și aproape pretutindenea.



Apostolul sărbătorii

2 Februarie

Intâmpinarea Domnului

Evrei, 17, 7-17.

7. Fraților, fără de nici o împotrivire cel mai mic de cel mai mare se binecuvintează.

8. Și aici adevărat oameni muritori primesc zeciuală; iară acolo unul, despre care se spune că este viu.

9. Și, cum am zice, prin Avram a dat zeciuală și Levi celce ica zeciuală;

10. căci încă în coapsele tatâne-sau era, când l-a întâmpinat pe dânsul Melhisedec.

11. Deci de ar fi fost plinirea prin preoția leviților, (căci poporul supt aceia a primit legea), ce mai trebuia încă să se ridice alt preot după rânduiala lui Melhisedec, și nu după rânduiala lui Aron să se zică?

12. Căci de s'a schimbat preoția, trebuia să se schimbe și legea.

13. Căci acela, despre carele se zic acestea, face parte din altă sămânție, din care nimeni nu s'a apropiat de altar;

14. pentrucă limpede este, că din Iuda a răsărit Domnul nostru, în carea sămânție Moise nimic nu a grăit despre preoție.

15. Și încă cu mult mai limpede este, dacă după asemnarea lui Melhisedec se ridică un alt preot.

16. carele nu s'a făcut după legea poruncii celei trupăști, ci după puterea vieții celei nestricăcioase.

17. Căci mărturisește: „Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec“.

* * *

7. Sfântul apostol Pavel dovedește în stihul acesta că Melhisedec a fost mai mare decât Avram și astfel și decât Aron.

Dar mai întâiu să vedem, cine este acest Melhisedec: El a fost împăratul Salimului adevărat al Ierusalimului și l-a întâmpinat pe Avram când acesta, după biruința împăraților Sodomei și Gomorei și după eliberarea lui Lot din prinsoare, s'a întors spre casă. Melhisedec a scos apoi pâine și vin și a jertfit lui Dumnezeu și a binecuvântat pe Avram, care i-a dat zeciuală.

Melhisedec îl inchipuește pe Isus Hristos, fiindcă și unul și altul a fost împărat, Melhisedec la Ierusalim, Isus în împărăția lui Dumnezeu. Melhisedec a fost nu numai împărat ci și preot. Isus asemenea. Preotul-impărat Melhisedec a jertfit pâine și vin. Hristos tot asemenea.

Sfântul Pavel dovedește că Melhisedec a fost mai mare preot decât Avram și decât Aron în chipul următor: Melhisedec, care-l inchipuia pe Hristos, l-a binecuvântat pe Avram și întreg neamul lui, și astfel și pe leviți și pe urmașii lor, cari sunt preoții Vechiului Testament. Așadar atât Melhisedec cât și Hristos pe care-l reprezenta, a fost mai mare decât Avram și neamul lui, pentrucă totdeauna acela este mai mare care binecuvântă, și nu care primește binecuvântarea.

Leviții erau urmașii lui Levi (fiul al treilea al lui Iacob, dela soția sa Lia), cari erau slujitorii și ajutătorii preoților. Ei

pregăteau jertfele și vasele sfinte, supvegheau averile bisericii, se îngrijeau muzica bisericii, învățau și judecau poporul. La împărțirea pământului făgăduind ei nu primiră parte deosebită din țară, numai de 4 ori 12, adică 48 de cetă. În schimb însă Evreii le-au dat zeciuală din tot ce aveau.

8. »Aici«, adevărat la Evreii, iau zeciuală preoții din familia lui Aron, cari sunt muritori și într'adevăr au și murit. Când »acolo« Melhisedec, celce primește zeciuală după cum spune Scriptura, este preot în veac, așadară pururea viu și muritor, deși nu într'adevăr, că în această Melhisedec ar trăi și astăzi, ci întrucât îl inchipuește pe Hristos. Sfânta Scriptură de fapt nu spune nimica despre moartea lui Melhisedec, pentrucă să-l închipuiescă pe Hristos care este preot în veac. Urmează deci că atât Hristos cât Melhisedec sunt mai mari și mai vrednici decât preoții și arhierii din Legea Veche.

9 Când Avram l-a recunoscut pe Melhisedec de preot mai mare decât sine însuși, i-a dat zeciuală. Atunci Melhisedec a dat zeciuală nu numai în numele său ci și într'al lui Aron și al tuturor urmașilor săi, și astfel a mărturisit, că deși urmașii lui Aron au fost preoții poporului lui Israel, totuși, în asemnare cu Melhisedec și cu Hristos cel închipuit prin el, însul, cu nimica nu au fost mai mari decât Israelii ceilalți, dela cari primește zeciuală.

10. Levi era încă în coapsele tatâne-sau Avram, când Melhisedec a primit de la Avram zeciuală și l-a binecuvântat, și Avram a reprezentat atunci și neamul lui Aron.

11. Dacă preoția lui Aron ar avea puterea de a-i îndrepta pe oameni, de a sfinti și de a-i conduce la viața de veac atunci ce lipsă a fost, să se mai ridice un preot, adevărat Hristos, despre preoția de care ruia spune psalmistul David că e preot în veac nu după rânduiala lui Aron, ci după aceea a lui Melhisedec? Când l-a făgăduind adevărat Dumnezeu pe Hristos, ca pe arhierul cel după rânduiala lui Melhisedec, spus că Hristos are să înlocuiască arhierii lui Aron, pentrucă preoției lui Aron lipsește puterea de a desăvârși și sfinti pe oameni, ceace numai Hristos poate să facă.

Legea lui Moise, pe care Evreii au avut de mult o preamăresc, ca și cum păzind ei ar îndrepta pe oameni, s'a dat deodată cu preoția lui Aron.

12. Preoția nu poate fi fără anumite rânduieli, porunci, ceremonii, făgăduindă pedepse statorite de o lege oarecare. Prin urmare preoția lui Hristos, care e deosebită de a lui Aron, a trebuit să aducă după sine și altă lege, deosebită de a lui Moise.

13. Hristos, fiind din sămânția lui Iuda, n'a putut fi preot după rânduiala lui Aron ci după altă rânduială, și astfel cu preoția sa cea nouă a făcut să înceteze preoția cea veche a lui Aron dimpotrivă cu legea lui Moise, care așezase preoția în sămânția lui Iuda și în familia lui Aron iară sămânția lui Iuda o oprise dela slujirea de preot.

14. Hristos s'a născut din Preacurată Vergură Maria, care se trăgea din neamul lui Iuda, fiindcă tatăl ei Ioachim tot din acel neam își avea originea. Acest lucru se dovedește de altfel foarte pe larg și pe larg către sfântul evangelist Mateiu la cap.

stihurile 1—17, evanghelia care se cetește în Dumineca dinainte de nașterea Domnului.

15. Și mai limpede este, că Hristos este preot deosebit de cei din familia lui Aron, și că el a cuprins locul acestora și a făcut să înceteze preoția lui.

16. »Porunca cea trupească» este legea lui Moise despre tăierea împrejur și despre spălările trupului, pentru că ea nu curățează și sfințește sufletul, ci numai trupul de o anumită necurăție legală și cetățenească, iar aceasta o făcea cu oarecare ceremonii cari atingeau numai trupul nu și sufletul. Hristos s'a făcut preot nu »după legea poruncii acesteia trupești«, ci după legea care împărtășește oamenilor viața cea veșnică a darului și a mării cerești, după legea care »și a mântui poate desăvârșit«, după cum ne spune tot sfântul Pavel la stih 25 a acestuiaș cap. Preoții din familia lui Aron au fost trupești, vremelnici și muritori, — Hristos însă s'a făcut preot pururea viu, veșnic, nemuritor. Prin urmare Hristos este neasemănat mai pe sus decât preoții din familia lui Aron.

17. Chiar și prorocul David îl numește pe Hristos, în ps-lm 109, preot în veac după răduiala lui Melhisedec, ceea ce înseamnă că preoția lui este după altă rânduială, deosebită de a lui Aron și veșnică.

* * *

În apostolul de astăzi sfântul Pavel ne dovedește că Domnul nostru Isus Hristos este preot. Ca preot mare el și-a împlinit cu prisosință slujba sa cea mai de căpetenie, de a se întrepune adecă pentru noi la Dumnezeu Tatăl. Aceasta se vede mai ales din rugăciunea aceea minunată pe care a rostit-o înainte de patima sa, zicând: »Părinte sfinte, păzește-i pe ei în numele tău, pe cari mi i ai dat mie, ca să fie una pe cum și noi« (Ioan 17, 11).

Marele preot după rânduiala lui Melhisedec se întrepune însă și astăzi pentru noi la Dumnezeu, pentru că Domnul nostru Isus Hristos și vredniciile sale rămân în veci, pe cum rămâne în veci unită cu persoana Cuvântului și firea sa

cea omenească, cu semnele ranelor. De aceea și zice sfântul apostol Pavel în epistola sa către Evrei: »Pentru aceea și a mântui poate desăvârșit pe ceice vin prin el la Dumnezeu, pururea fiind viu, ca să se roage pentru dânsii« (7, 25). Iar sfântul apostol și evanghelist Ioan scrie în prima sa epistolă catolică: »Feții mei, acestea scriu vouă, ca să nu păcătuiți. Și de va păcătui cineva, mângâitor avem către Tatăl pe Isus Hristos cel drept, și el este curățire de păcatele noastre, și nu numai de ale noastre, ci și de ale a toată lumea« (2, 1—2).

Să ne întoarcem deci cu toată încrederea către mângâitorul nostru Isus Hristos, care se roagă pentru noi pururea și care ne curățește de păcate. Orice neazuri și dureri avem, să nu uităm că preotul nostru cel mare este în ceruri și că nu numai poate dar și voește să ne ajute.

Iuliu Maior.



O plângere din tagma preoțimii

Adeseori am citit în „Monitorul Oficial“ concurse la posturi vacante. Un portar are 400 lei salar de bază. Și lucrul acesta m'a făcut să întreb: pentru ce salar de bază al unora dintre preoți nu se ridică la atâta cât câpătă un portar sau un camelier? Pre cum se vede, preoțimea este împărțită în mai multe clase de salarizare, între cari cei mai oropsiți și mai batjocoriți sunt preoții cursiști.

Oare pentru ce aceasta? N'au toți preoții aceleași datorințe? Dacă da, atunci pentru ce unii să fie mai rău salarizați ca portarul amintit, ca măturătorii și camerierii? Pentru ce unii abia ne târîm pe pământul acesta dat de Dumnezeu tuturor? Pentru ce soarele dreptății nu răsare pentru toți deopotrivă? Oare

noi nu muncim ca și alții? Dacă da, atunci pentru ce ni-se aruncă un salar egal cu paele aruncate vitelor cari toată ziua au tras la plug? Pentru ce cauza noastră nu-i a tuturor? Pentru ce binele unora, nu este și al nostru? Dacă avem aceleași datorințe, pentru ce nu și aceleași drepturi? Dacă avem aceeași muncă și răspundere, ar trebui ca și drepturile să ne fie, dacă nu la fel, cel puțin satisfăcătoare.

Pentru ce legiutorul nu a repartizat la toți funcționarii salarul după gradul de cultură? În armată unii ofițeri sunt cu școală, iar alții cu bravuri. Nu știu ce păcat ispășesc preoții și mai ales preoții cursiști, căci statul are agenți sanitari, picheri, moașe, portari, cari sunt mai bine plătiți decât noi. Oare nu toți servim statul? Nu toți suntem fiii acestei țări? Acolo, unde preoții sunt plătiți mai slab ca ușierii, sau portarii, pulsul de viață va slăbi și slăbind pulsul, nu este exclus dezastrul. Cu câtă dragoste de muncă am munci și noi, dacă am vedea că traiul nostru este asigurat, dacă am vedea că nu suntem lăsați pradă desinteresului celor ce guvernează. E și vina noastră, căci dintre toate tagmele de funcționari, noi preoții suntem cei mai nesolidari. Este de dorit să stăm umăr la umăr, căci până când nu ne vom solidariza, glasul nostru va răsună în pustiu și va bate-înzădar la inimile acelor în mâinile cărora se află existența noastră. Dacă vom sta nepăsători, vom suferi mult, poate și mai mult ca acum, căci acum suntem neliniștiți, iar mai târziu neliniștea aceasta se va schimba în grijă amară și astfel soarta noastră și a familiilor noastre va fi primejduită.

E timpul, frați preoți, ca să înțelegem și noi, că este vremea să lăpădam indiferența față de noi înșine, să ne solidarizăm cu toții și să lucrăm pentru ducerea la isbândă a cauzei noastre. Numai atunci ne iubim unii pe alții, când ne sprijinim unii pe alții ca frații, când binele nostru e și binele deaproapelui, când interesul nostru e și interesul deaproapelui, cum spune și Domnul Hristos.

Noi credem, că munca ce o depunem pentru binele și prosperarea neamului e ceva mai mult ca aceea a șoferului dela prefectură

Foiața „UNIRII POPORULUI“

† Ioan Florian 1842—1930

În Mădărașul de Câmpie s'a stins în vârsta de 88 ani blândul preot Ioan Florian.

Ca fiu al cantorului de acolo, a crescut lângă strană, unde alături de tatăl său cânta troparele, dulce, melodios.

Fiind băiat mai deștept, diacul din Mădăraș l-a dat la școală la Târgul Mureș. De acolo ajunge la Blaj și termină liceul cu laudabil.

Tânărul Florian purta numele unguresc de Saltekl. Dar profesorii din Blaj l-au dat un nume frumos românesc.

Așa era pe vremea aceea când Blajul vărsa suflet românesc în toate colțurile Ardealului.

După terminarea liceului Ioan Florian intră în seminarul teologic unde a fost unul dintre cei mai buni teologi.

Avea un glas dulce și plăcut. Cânta irmoasele și glasurile pe podobil, lin și domol. De multeori îl înlocuia pe profesorul de cant de atunci Begnescu, care era preot în Tiur și nu putea veni la oare totdeauna. Când a sosit ziua să părăsească Seminarul l-au rugat domnii canonici să le mai cânte odată la vecernie, că apoi nu-l vor mai auzi.

Timp de 50 de ani a păstorit cu blândețe preotul Ioan Florian. În viața lui nu a știut ce este mânia, ce este ura, ce este răzbunarea. Tuturor le-a fost părinte, atât celor buni cât și celor răi.

Din cauza filiei Fănațe, care era legată de parohia Mădăraș și era departe, a trecut la penzie. Dar în schimb și-a luat alte sarcini, pentru că nu a voit să se despartă de altar. A administrat mai multe parohii vecinașe. »Nu pot să-i las pe oameni fără slujbă« zicea dânsul, și în vârsta de 80 de ani trecea dealul pe jos, ca să ducă mângăiere credincioșilor.

Legat cu sufletul de altar nu a părăsit casa Domnului numai atunci când slăbiciunea bătrânețelor l-au pus la pat, unde l-a grijit cu suflet îngeresc scumpa lui soție.

Pe vremuri vitrege sub stăpânire ungurească preotul Ioan Florian a ridicat două școli românești, una în Mădăraș, alta în filia Fănațe.

A luat parte la mișcările politice și, el, care în 1848 »fugea în pădure de groaza ungarilor« a avut bucuria să vadă înfăptuită România mare și să prezideze alegerile pentru parlamentul român, în Mădăraș.

Rar preot, căruia să-i șadă așa de bine pe buze cuvintele din sf. Evanghelie ce se citește la ușa cimitirului: »Eu sunt păstorul cei bun. Cunosc pe ale mele și mă cunosc ale mele. Și sufletul meu îl pun pentru oi«.

La înmormântarea acestui păstor bun au luat parte multă lume și toți cari l-au cunoscut, fără deosebire de lege și limbă au vărsat o lacrimă pe mormântul lui.

Săcul și pușca

Doi Săcul, plecând odată, Într'un drum mai depărtat, Dau așa, din încâmplare, Peste o armă de vânat. Și ne mai văzând Săculi, Nici o armă 'n viața lor, Zice Ghiuri către Ianoș: — »Oare ce-o fi asta șogor?« — »Ce să fie, zice Ianoș Stai un pic să ne uităm: Are cap mâni și picioare? Sau mai știi de n'are cioc? Atuncia de bună saemă, Este om, rață, ori curcă, Sau alt neam de dobitoc!« Și plecându-se 'ntâi Ianoș, Pune mâna 'ncet pe armă, Și-o sucește și-o 'nvârtește, Dar că ce-i și cum o chiamă, Chiar de loc nu nimerește. Căci zicea Săcului: »Uite N'are cap n'are picioare!« Și se gândea: »Doamne Sfinte, Ce naiba să fie oare?« Când de-odată zice Ghiuri;

a picherului, a ordonanțelor de birou, ușieri și alții.

Vedem, frați preoți, că noi suntem niște muncitori disconsiderați, căci nime nu se năzulește să ne cunoască durerile, căci de s'ar fi ocupat cineva cât de puțin de soarta noastră; de-ar fi căutat să vadă prin prizma realității năcazurile noastre, desigur nu am avea astăzi salare mai mici ca ale portarilor...!

În numele fraților preoți, cari au absolvat cursul pregătitor, cu umilință rog pe Prea Veneratul Ordinariat să binevoiască a interveni pe lângă On. Minister, ca să nu fim dați uitării până în sfârșit, lăsându-ne să robotim cu salare de foamete.

Grid, Făgăraș.

Vasiliu Modorcea,
preot

Regele Bulgariei conducător de locomotive

Regele Boris al Bulgariei este un foarte bun mecanic de locomotive. Ii place foarte mult să conducă locomotivele trenurilor. Cu prilejul călătoriei ce a făcut în săptămâna trecută prin Italia, luând parte la nunta moștenitorului de tron al Italiei, în stația Rovereto s'a dat jos din vagoanele regale și urcându-se pe locomotivă a cerut voie să conducă trenul până la Triente. Și a condus trenul cu o pricepere minunată.

La Triente, unde s'a oprit trenul, regele a dat lămuriri foarte amănunțite inspectorului care însoția trenul regal. asupra deosebirilor dintre locomotivele bulgare și cele italienești

Cenușa ca îngrășământ

Cenușa de lemne e unul dintre celea mai bune îngrășăminte, pentru că conține foarte multă potașă.

Cenușa de lemne uscate are aproape 4—6 părți la sută potașă și 25—35 părți la sută var. Astfel e un gunolu foarte bun mai ales pentru grădini. De aceea e bine ca aceasta cenușă să se adune și să se gunoleze cu ea grădinile.

— „Uite, feru-i găurit,
Iar la partea cealaltă,
Șogor, nu vezi că-i turtit?
Și'apoi, uite-aici, la mijloc,
Par'că are niște labe,
Știi, ca muzica aceea,
Care are dinți și clape.“
Sare și Ianoș cu gura,
Ca mai breaz, mai înțelept:
— „Asta nu poate să fie
Alta, decât clanaret!“
— „Bun, răspunde atunci Ghiuri,
Mândră sculă, s'o cercăm,
Și de-l bună, la ospețe
Bani ca ploaia căpătăm!“
— „Dară uite, zice Ghiuri,
Să suflu în el n'ajung
Ș'apoi să fac și cu mâna...!
Căci vezi, clanaretu ăsta,
L-a făcut Neamțu prea lung,
Însă eu suflu la el
Și tu să apeși, măi șogor,
Cu degetul pe măsele,
Să de-a glasul frumusei!“
Dar când Ghiuri a suflat,
Atunci Ianoș, bată-l norii,
Apăsând chiar pe trăgaci,
Nu știu cum s'a întâmplat,
Că arma s'a descărcat.
Și Ghiuri căzând pe spate,
Sta lungit și nemișcat.
Ianoș crezând că lui Ghiuri

I-a rămas ceva în gât,
Zice: „Sculpă jos, te șogor,
Dacă cumva ți-e urât.“
Dară Ghiuri tace, tace,
Și cu el s'a isprăvit!
Un român trecând pe'acolo
Zice: „Ce s'a întâmplat?“
Iar Săcuiu îi spune 'n cet
„Uite, nene, eu și șogor!
Am cântat la clanaret.
Și el, lute supărat.
Că nu vrea să se mai scoale,
Să viie cu mine 'n sat.“
— „Mare dobitoc ești Ianoș!“
Se încruntă Nea Ignat
„Asta-i armă, nu muzică,
Și pe Ghiuri l'ai pușcat“
Ș'ajungând Săcuiu bietul,
Pe la domni dela Parchet,
L-au învățat ei pe Ianoș,
Că arma nu-i clarinet!

Iuliu Domșa
învățător

Cutremur de pământ în Grecia. În insulele grecești Psara și Anupsara a fost în ziua de 25 Ianuarie un cutremur de pământ, care a dărâmat mai multe case. iar pe altele le-a crepat. Locuitorii înfricați stau cub cerul liber. Cutremurile se repetesc într'una. Jertfe de oameni n'au fost.



Ce mai e nou în politică

Bucurie mare pentru biruința noastră dela Haga — În praga alegerilor județene — Logodna Alteței Sale Principesa Ileana cu Prințul Hochberg

În politica cea mare, noutate este izbânda dela Haga, unde România noastră a avut cea mai mare biruință dela războiu încoace. De când s'a încheiat pacea, care ne-a dat granițele de astăzi, țara noastră n'a avut o mare bucurie ca cea de-acum, prilejită de câștigarea părții cu optanții.

Optanții erau o piază rea pe capul nostru. Grofil și baronii, fugiți din Ardeal la Budapesta, ne cereau să le coperim cu aur moșile și curțile rămase la noi, sub cuvânt că ei au „optat“ pentru Ungaria lui Horthy și n'am fi avut drept să le împărțim moșile la reforma agrară. Bethlen și cu soții lui ne-au tot părțit de vre-o cinci ani încoace și așteptau să le trimitem un tren întreg de bani la Budapesta. Însă nu li-s'a sfetit, oricât s'a vândolot Apponyi prin celea țări streine.

Judecătorii cei mari dela Haga au primit propunerile d-lui Titulescu al nostru și au zis:

— Românii nu vor plăti nici o lețcas, ci „oftanții“ vor fi despăgubiți din datoriile pe cari le au Ungurii față de România, pentru stricăciunile pe cari le-au făcut ei, Ungurii și Germanii, când cu Mackensen la București și aiurea.

Ceeace au mâncat și au stricat atunci, acum să adune și să bage în „oftanți“. Grânele celea multe furate vitele, cali, porcii, marmelada și vinurile cu cari s'au îndulcit ei între anii 1916—1918 în România, să le plătească la „oftanți“, cărora să le fie de bine înghițindu-le cu noduri a doua oră!

Pentru țara noastră, hotărârea dela Haga este o ușurare foarte mare. Noi nu mai plătim nimic, ba încă Ungurii trebuie să ne mai întoarne vre-câțiva saci de bani, să fie minte jafurile făcute în țara Românilor!

Gazetele dela București, în mare bucurie națională, care este a noastră a tuturor, au ajuns la vorbe, oare cui are să i-se mulțumească mare noastră izbândă dela Haga? Lui Domn Titulescu sau lui Domn Maniu? Bine vine d. Vintilă și zice, că izbânda este a partidului liberal.

Pentru țara sfada dintre gazetar și dintre partide, n'are nici o însemnătate. Izbânda este a neamului întreg și a dreptii, pe care, cât de târziu, n'lasă Dumnezeu să piară! La Haga biruit România și dreptatea!

ALEGERILE JUDEȚENE cari s'au apropiat, țin întregă țara în mare clocot. Ele vor fi o măsurare de putere de foarte mare însemnătate. De voi leși listele diul Maniu ca și la alegerile din 1928, trei ani nimeni nu-l mai smintește dela putere! Iar partidele din opoziție pot pune până atunci de mămăligă.

Veștile cari se aud până acum apasă cumpăna, cu mare putere, spre d. Maniu, ca și la 1928, în biruința guvernului în alegeri se arată ca un lucru neîndoios.

Alegătorii de prin sate, spun:

— Pe alții l-am văzut câte 4—5 ani la putere și știm ce au făcut. Să lăsăm și pe d. Maniu, măcar tot pe atâta, și apoi să venim să-l judecăm. Nimeni nu la bucuroși în arândă moșie pe un an doi, că într'un an abia începe plugaria. Așa și d. Maniu. Nicănu și-a împlântat bine plugul în brazda multelor dureri ale țării și să nu-l lăsăm, să arete ce poate până în sfârșit!

Din asemenea păreri se poate ușor ghici sfârșitul alegerilor județene dela 5 Februarie

Cea mai mare noutate a săptămânii este LOGODNA Principesei Ileana scumpa noastră fiică de crai, care s'încredințat Duminecă în 26 Ianuarie cu Prințul de Hochberg, dintr'o foarte

vestită și bogată familie princiară din Apus. Logodnicul Alteței Sale este Prinț de Pless, conte de Hochberg și baron de Fürstenstein. Nunta se va face mai târziu.

Din Șercaia jud. Făgăraș

Producțiune teatrală. Societatea tinerilor români uniți din Șercaia, de sub conducerea părintelui Valeriu Crișan, a aranjat o producțiune teatrală, în sala cea mare a comunei, având următorul program. „Cu genele plecate” poezie de St. O. Iosif, declamată de dsoara Eugenia Crișan elevă cl. IV. a lic. Blaj. „Să nu mai spui la nime”, comedie în două acte. „Monolog comic”, prelat de Eugenia Vlad și „In noaptea de Anul nou”, piesă în două acte. Tinerii diletanți s'au achitat bine de rolurile lor, reproducând în aceste piese teatrale scene din viața dela țară. Venitul este destinat în favorul societății.

Uite bobu, nu e bobu. Deși jocurile de noroc prin târguri sunt strict interzise cu toate acestea, jocurile se practică pe o scară întinsă prin bălciuri, sub ochii închiși ai jandarmilor și ai autorităților administrative. Omul e la com după bani și ușor e sedus de niște mișei, pierzând de multe ori banii, cu cari venise în târg să-și cumpere vite de jug. Unii din ei au următorul joc: Un bob mic făcut din hârtie îl vâra sub o coajă de nucă de pe mescioara lui, având alături încă două coji. Cu măiestrie șmecherul învârte cojile acestea și întreabă, pe cei cari vor să câștige, sub care coajă de nucă e bobu? Omul care a urmărit cu ochii coaja, sub care a fost pus bobu, arată la sigur: sub asta... dar nu e! Cu o deosebită dibacie șmecherul a scos bobu de hârtie de sub nucă și îl ține sub unghie și de ai ridica toate trei cojile de nucă deodată și nu-l găsești. O tură e numai 500 Lei. La târgul recent din Rupea au fost câțiva de cei cu uite bobu, nu e bobu... Vreo câțiva păgubași, cari perduse mii de lei, văzând șmecheria, au tăbărit asupra unui astfel de scamator, lovindu-l cu bătele în cap. „Meșterul” s'a refugiat în casa de bilete, de unde a fost scos afară și a fost maltratată, până a rămas în nesimțire. Ceialalți scamatori au luat-o la fugă, iar mesele lor au fost distruse de mulțimea furioasă.

Autoritățile administrative n'au nimic de zis la toate acestea? Căci în felul acesta se pot întâmpla și crime.

Călcăt de căruță. Plugarul Ieronim Lascu din Comăna de sus mergând cu lemne la Făgăraș, în apropierea orașului, a fost călcat de propria lui căruță, căzând din car, după ce căruța lui a fost isbită de alt car, care transporta ghiță la Făgăraș. Nenerocitul a murit pe loc. El este cumnatul I. P. S. S. Dr. Gregorie Comșa, Episcopul Aradului și pe urma lui rămâne soția și mai mulți copii minori.

O jurisprudență în chestiuni școlare. Sașii din Șercaia, deși nu au nici un copil la școala primară de stat, totuși voiau să pună mâna pe conducerea destinului acestei școli, desconsiderând cu totul elementul românesc. Au declarat în 1928, că ei nu dau nici acum și nici în viitor nici un ban pentru școala românească de stat și, deși au dus o politică de duplicitate față de interesele acestei școli, totuși au voit să fie ei singuri stăpâni la conducerea acestei școli, eschivându-se în același timp dela orice obligațiuni. Autoritățile școlare înfrânând aceasta pornire egoistă a lor, ei au intentat proces la Contenciosul adm. din Brașov. Procesul s'a judecat în 23 Ianuarie a. e. și Contenciosul adm. a stabilit următoarea interpretare a textului de lege: Precum la orașe pentru comitetele școlare votează numai

Procesul lui Litwinow

În fața Curții cu jurați din Paris se judecă un proces foarte interesant. Acuzații sunt Litwinow, fratele comisarului popular din Bolșevicia, Joffe și Leborius. Toți aceștia sunt acuzați că au falsificat cambii în preț de 160 milioane lei. Chipul nostru înfățișează șezând pe banca acuzaților pe cei trei făcători de rele, dela stânga la dreapta: Litwinow, Joffe și Leborius. Pe banca dinaintea șed advocații apărători, îmbrăcați în robe (o haina neagră lungă, cu o cravată alba înalță).



cei direct interesați și Sfatul școlar îl formează părinții cari au copii la aceasta școală, tot astfel și la sate, pentru alegerea Comitetului școl. vor vota numai cei direct interesați și Sfatul școlar îl vor forma părinții, cari au copii la aceea școală.

Aviz celor, cari au întâmpinat aceleași piedeci, ca și Românii șercaieni din partea Sașilor de aici, cari au voit să generalizeze aceasta pornire de hegemonie intru nimic justificată și pilda lor o urmăse și alte comune săsești, în deosebi în județul Târnava-Mare. Ce garanție ne-ar oferi pentru bunul mers al școlii primare de stat un comitet școlar compus din Sași, cari nu au nici un copil la Școala primară de stat? Părinții, cari au copii la aceea școală, vor purta însă o părintească grijă pentru bunul mers și pentru bună starea școlii, pe care o frecventează copiii lor.

Valeriu Crișan.

Din Sebeș

Tineretul din Sebeș a aranjat de curând o producțiune teatrală urmată de dans.

Programul a fost următorul: 1. Colindă (cor) a tineretului din comună. 2. „Pisica”, comedie de T. Alexi. 3. Declamare: „Al mai tare om din lume”. 4. „Piatra din casă”, comedie de V. Alexandri. 5. „Herșcu Boccegiul” de V. Alexandri, jucat foarte natural de d. Anton Comșa. 6. Doină (cor): „La cules de vii”. 7. Cuvântare ocazională ținută de d. Coman, șef de post.

Toți cei cari am fost de față am petrecut momente plăcute, văzând pe acești tineri ieșiți din opincă cum se obosesc să producă altora câteva momente de înălțare sufletească. Însă și aici ca și în alte părți, când cineva se necăjește cum poate, să facă ceva, se ridică mulți, cari le pun bețe în roate. Aceștia deși sunt oameni, cari ar trebui să-și dea mână de ajutor iar nu să facă greutăți, însă tocmai de aceea, izbânda tineretului a fost mai frumoasă și mai prețioasă! Laudă în deosebi dlor V. Cerghit și I. Mesaroșiu.

Iată conținutul pe scurt al celor două piese jucate: **Pisica.** Nenea Toma (O. Sârb) are o fată pe Iliana (V. Grancea) care e cerută în căsătorie de Gavrilă (L. Neamțiu). Toma se învoește, însă Iliana iubește pe Leonte (I. Mesaroș) învățător tânăr pe care Toma îl urește. Iliana are un sprijinitor în un văr a lui Toma în nenea Necula (C. Pop), care vrea s'o ajute în orice chip, numai s'o scape de Gavrilă, care e om rău și batjocoritor. Toma are o mătușe pe Baba Safta (Gh. Grancea) pe care o urește fiindcă mereu îl supără cu vizitele ei, și-apoi nu se duce fără să-i dea ba o gaină, ba făină, ba ouă, sau altceva.

Pentru ca să scape de ea, Necula îi propune următorul iucru: Fiindcă Toma vestea să dea o masă, să facă vorba după ce vor fi mâncat, că friptura ar fi fost de pisică, bătrâna se va scârbi și nu va mai veni. Se învoesc.

Lucrurile iau însă o altă întorsătură, căci Necula o anunță pe Baba Safta și pe toți ceilalți, numai Gavrilă nu e anunțat.

La masă se produce efectul așteptat. Gavrilă se scârbește și trage o palmă lui Toma, firește după ce înghițise după cum e obiceiul ceva țuică la masa lui Toma. Toma furios logodește pe Iliana, cu Leonte, în răsețele celorlalți, cari îl păcălisera.

Au jucat foarte natural L. Grancea în rolul Babei Safta — fiind îmbrăcată în portul de acum 50—60 de ani — și Căndit Pop, în rolul lui Necula, care pune la cale drăcovenia.

În „Piatra din casă” coana Zamfira, văduvă, ar vrea să se mărite cu Her Franț (A. Comșa) dar îi stă de piedică fata ei Marghiolița (I. Comșa). Her Franț pentru ca să se poată cununa mai iute cu iubita inimii lui (V. Grancea) caută mereu până găsește pe căminarul Pâlcu (Zam. Dâmboiu), care are un fecior de însurat, pe Nicu (L. Neamțiu) și îi propune căsătoria fiului său cu Marghiolita. — Pâlcu vine să se învoiască dar nu se ajung cu târgul și Pâlcu pleacă furios. Zamfira voiește să-și călugărească fata iar Leonil (V. Cerghit) văr al Marghiolitei, voiește s'o fure. Nicu sfătuit de Franț vine iar s'o fure și e închis din greșală în dulap cu Marghiolița din partea lui Leonil, care credea că închis pe Ioana Țiganca (S. Cerghit). Pâlcu se întoarce înapoi și-și găsește băiatul în dulap. La sfatul lui Leonil se învoiesc să facă nunta.

A jucat foarte natural A. Comșa, care a scos foarte bine la iveală ridicolul din rolul lui Franț.

Coana Zamfira a fost interpretată destul de bine de V. Dâmboiu.

Partea artistică s'a încheiat cu următoarea cântare, care într'atât a plăcut publicului încât a trebuit să o scriu și s'o trimit și prin comunele vecine, la rugărilor tinerilor iubitori de muzică frumoasă:

Și-am zis verde iarbă deasă,
Iarbă din zăvoiu,
Nici o viață nu-i frumoasă
Ca în sat la noi.

Primăvara-mi ară plugul
Pe coastă cu boi;
Ce frumos cântă și cucul
Pe creangă-n zăvoiu.

Uite vine secerișul
Lanului de grâu,

Fetele doboară spice
'Nalte pân' la brâu.

Iar băeții după ele
Leagă snopii grei
Ce frumoase sunt și ele
Da's frumoși și ei.

Vine toamna cea bogată
La cules de vii;
Fetele culeg la struguri;
Ce mai veselii,...

Cine-i harnic și muncește
Are ce mânea
Lui nimica nu-i lipsește
Când e iarna grea.

Tinerii au învățat poezia dela o persoană,
care a auzit-o tot la o reprezentație teatrală,
în jud. Mehedinți.

Incheind mulțimește tuturor, cari au con-
tribuit la reușita cât mai bună a producției,
căci prin aceasta au contribuit la însaș pro-
sperarea culturii poporului și publicului, care a
venit în număr destul de mare, arătându-se
înțelegător operelor de cultură.

Unul care a fost și a văzut.



Sărbătoarea unirii principatelor la Blaj. În ziua de 24 Ianuarie s'a sărbătorit în toată țara unirea principatelor române, întâmplată la 24 Ianuarie 1859. La Blaj s'a slujit în catedrală, pe la orele 11, o slujbă dumnezească de mulțumită, după care a urmat frumoase serbări școlare.

S'a scufundat un mare vapor german. Zilele trecute s'a scufundat, nu departe de coastele Americii, marele vapor german „Monte Cervantes”. Toți marinarii au scăpat cu viață, singur căpitanul vaporului n'a voit să-și părăsească vaporul până în clipita din urmă și astfel, s'a scufundat și el dimpreună cu vaporul.

Curajul unei femei în fața lupului. Soția magazinerului Stănescu din gara Corabia, lângă Dunăre, a auzit în seara zilei de 21 Ianuarie mare șgomot la cotețul de păsări. S'a dus deci să vadă ce s'a întâmplat. Nu mică i-a fost spaima, văzând că se repede asupra ei un lup de mărime grozavă. Femeia s'a dat la o parte, așa că lupul și-a greșit săritura. La a doua încercare femeia i-a aruncat în față broboada, fugind în casă și sbierând după ajutor.

Un mare scriitor ungar se face român. De câțiva vreme ziarele ungurești din Ungaria și Ardeal fac gură mare în jurul unui mare scriitor ungar, cu numele Szabó Dezső. Acest scriitor a scris foarte mult și foarte bine, așa că în Ungaria trece ca unul dintre cei mai mari scriitori unguri. Ei bine, Szabó Dezső a spus într'o bună zi prietenilor săi, că el nu se mai simțește bine între Ungurii săi, pentru că s'a convins că Ungurii sunt răi la suflet și nedreți. Și dacă el simțește altfel decât ei, aceasta are a o mulțumii mamei sale, o femeie foarte bună și milostivă, care a fost româncă. Gândindu-se mai mult asupra acestui lucru, a ajuns la convingerea că Românii sunt un popor foarte bun, cinstit și milostiv, și că el după mamă este de fapt român. S'a hotărât

deci să se facă român, să-și lăpede numele unguresc și să-și iea numele mamei-sa și a-
nume Mille. Astfel Szabó Dezső se va numi de aici înainte Gheorghe Mille, și se va muta la București, unde va învăța românește și va începe a scrie numai românește. Deocamdată se mută la Paris, iar de acolo la București.

Bine înțeles că Ungurii nu sunt de loc bucuroși de întorsura aceasta și spun că Szabó Dezső este un om trăznit, care nu ne va face fală. Să vedem!

Ce naște din pisică șoareci mânăncă. Evreul Petre Brayer din Călărași (Buzarabia) s'a întors la creștinism. Auzind însă o vorbire a rabinului din Iași a trecut din nou la legea jidovească. Ca creștin se numea Iosif, iar acum tot Petre.

Se caută 413 fete de măritat. Ziarele sosite din Londra aduc o veste cum rar s'a mai cetit. Ele publică o chemare, și anume se caută 413 fete cinstitute între 18 și 35 ani, pot fi și văduve, cari să plece într'una din marile colonii (țări departate stăpânite de Anglia) engleze, și să se mărite după 413 bărbați cari le așteaptă acolo. Acești 413 bărbați sunt toți căutători de aur în acele părți și colonia este foarte bogată în aur. Cele 413 fete sau femei pot fi de orice naționalitate sau religie. Călătoria până la portul coloniei se va face pe cheltuelile coloniei respective și pe un vas al statului englez. Casătoriile se vor încheia îndată după sosirea candidatelor acolo. Femeile cari vreau să facă acest pas, se vor anunța Ministerului Coloniilor Engleze în Londra.

Până aici ține știrea care, ori cât de șoadă se pare, este adevărată. Trebuie să fie foarte îndepărtată și nesănătoasă ori primejdioasă aceea colonie, că Ministerul Coloniilor Engleze a trebuit să se hotărască la acest pas desneajduit. Și va afla abunseamă 413 fete și femei întreprinzătoare în lume, cari să pornească acolo!

Iarnă grea în Italia. La Milano a nins zilele trecute din greu. Străzile și coperișurile caselor sunt pline de zăpadă. Frigul este foarte mare.

Lupta împotriva religiei în Rusia. Ura bolșevicilor împotriva lui Dumnezeu e de nedescris. Ei lucră din răspuțeri împotriva bisericii creștine, chiar și a celei jidovești. Zilele trecute ei au adus o lege, prin care alungă din țară pe toți misionarii. În noaptea de 23 Ianuarie s'au adunat cinci mii de comuniști și au dat rămat mănăstirea sfântului Simion din Moscova, iar în locul aceleia au hotărât să ridice palatul „culturei”. În ziua de 15 Ia-

Regele Zogu al Albaniei



În Albania a izbucnit revoluția. Mai mulți politicieni s'au adunat mai zilele trecute în orașul Epikopi și au hotărât să-l alungă din scaun pe regele Achmed Zogu. Drept urmare, acești nemulțumiți au omorât în orașul Dirvi 20 de funcționari, iar în orașul Gași pe un boier credincios regelui. Știrile cele mai nouă anunță că astfel de omoruri s'au mai săvârșit și în alte părți ale țării. Guvernul din Tirana stă neputincios în fața acestei revoluții. Chipul nostru arată pe regele Achmed Zogu al Albaniei, al cărui tron se clatină.

Într'una din biserici din Moscova s'a deschis o expoziție a pictorilor bolșevici. În județul Wolodarsk s'a dat poruncă, să se ridice toate crucile de fier și de aramă de pe mormintele militarilor, ca din acest fier sau aramă să se facă fabrici. Catedrala sfântului Isaac au străformat-o în muzeu. Clopotele catedralei le-au zdrobit și le-au trimis la fabrici ca să facă din ele tunuri. Sinagogile jidovești au hotărât să le facă cluburi (locuri de adunare) muncitorești.

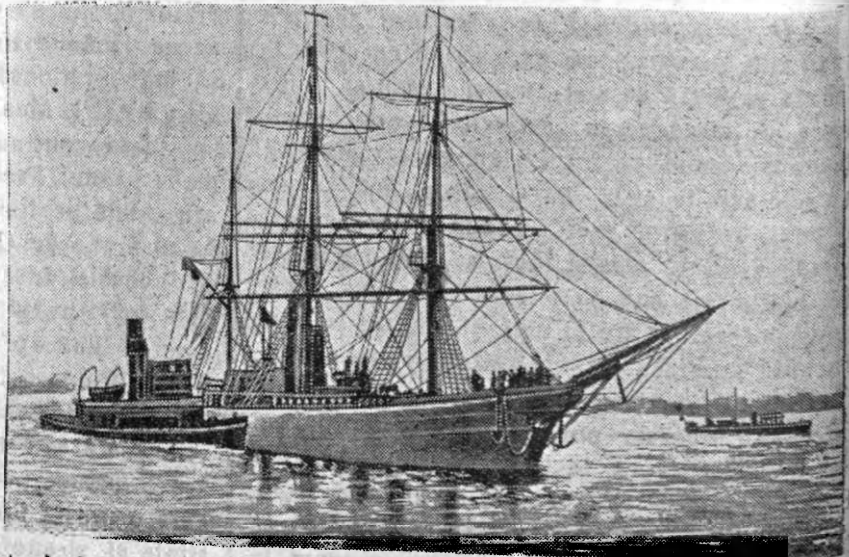
Stăm uluiți în fața acestei turbări a bolșevicilor și suntem curioși, când va veni bătăia lui Dumnezeu, care mult nu poate întârzia.

Alegerea de senator dela Severin. Duminică s'a făcut alegerea unui senator al județului Severin, în locul fiertatului Aurel Văleanu. Candidatul național-țărănist dr. Gh. Dobrin a primit 20 mii 83 voturi, candidatul independent (neatârnat) Gh. Iovin 4360 voturi. A fost declarat ales dl dr. Dobrin.

Feciorul regentului Horty al Ungariei este lucrător simplu în America. Să nu se mire nimenea de acest titlu, pentru că abunseama că feciorul dlui Horty nu de aceea este lucrător simplu la marile fabrici

Corabia cu care a plecat Byrd la Polul Sudic

Corabia aceasta se numește „City of New York” și este foarte vestită, pentru că cu aceasta a plecat dl Byrd la Polul Sudic. Intorcându-se înapoi, corabia a fost cuprinsă de gheață, așa că nu mai poate merge nici înainte, nici înapoi. Pescari nemurăriți au plecat cu bărcile lor în ajutorul lui Byrd, dar încă n'au isbutit să scape. Unii învățați sunt de părerea că corabia lui Byrd nici nu va putea scăpa anul acesta din ghețuri și că bunu-i Dumnezeu de nu se va prăpădi atât Byrd cât și însoțitorii lui.



No 947—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No G. 4311—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului firma „Carol Binder“ repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 3785 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Februarie 1930 orele 1 p. m. la fața locului în comuna Roșia de Secaș la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: dormeză, noptiere, dulapuri și lampă în valoare de 6200 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, Ianuarie 1930.

(957) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 858—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No G. 5085—1928 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului „Cassa de Păstrare jud. Bihor“ repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 12656 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 13 Februarie 1930 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Blaj, No. unde se vor vinde prin licitațiune judiciară: Bumbac, năfrâmi și . . . în valoare de 80,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, Ianuarie 1930.

(956) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 474—1927

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 2479—1927 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Wilhelm Naftali repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 12955 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 13 Februarie 1930 orele 9 a. m. la fața locului în com. Blaj No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: o șatră și 2 tepe în valoare de 18,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 15 Ianuarie 1930

(955) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 413—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No G. 2594—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului firma „Silbermann și Comp.“ repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 4754 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 13 Februarie 1930 orele 12 a. m. la fața locului în comuna Blaj la domiciliul urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: Pardesiuri în valoare de 12000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la Ianuarie 1930.

(954) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 411—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No G. 2601—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 3000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 6 Februarie 1930 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Bucerdea grănoasă No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: Butoaie, căruș, car pentru vite în valoare de 11,300 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 15 Ianuarie 1930.

(953) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 373—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No G. 2561—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului firma „Astra“ repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 6000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 13 Februarie 1930 orele 1 p. m. la fața locului în comuna Blaj la locuința urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 6 rânduri de haine de bărbat în valoare de 24000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 15 Ianuarie 1930.

(952) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 83—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1068—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. din Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 7000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 6 Februarie 1930 orele 2 p. m. la fața locului în comuna Bucerdea grănoasă la dom. urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: mașină de cusut, ceas de perete, dulap, canapea, laviță în valoare de 3000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, Ianuarie 1930.

(951) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 82—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1057—1929 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Cassa de Economie S. P. A. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 1453 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 6 Februarie 1930 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Bucerdea grănoasă No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 1 vacă, un car pentru vite în valoare de 9000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 15 Ianuarie 1930.

(950) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No. 65—1929

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1050—1929 a judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului firma Wilhelm Naftali repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy pentru încasarea creanței de 1816 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 13 Februarie 1930 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Blaj la domiciliul urmăritului No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: Locomobilă în valoare de 10000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, 15 Ianuarie 1930.

(949) 1—1

NICULAE BACIU
portărel

No 46—1928

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1219—1929 a judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului David Rosenberg repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy, pentru încasarea creanței de 22,361 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 6 Februarie 1930 orele 9 p. m. la fața locului în comuna Blaj No. unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară: 4 rânduri ornate bisericesti în valoare de 40,000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 15 Ianuarie 1930.

(948) 1—1

NICULAE BACIU
portărel**Moară de vânzare**

La subsemnatul se află de vânzare:

1. **UNA MOARĂ** cu 2 pietrii, în stare bună.
2. **UN MOTOR** de 25 H. P. mânăat cu benzină sau petrol, tot în stare bună.
3. **UN CURĂȚITOR** sau trier.

Toate acestea se vând și separat, la

Hăpria, jud. Alba.

GHEORGHE GOȚIA
proprietar

(947) 1—1

BETIA

Cine voește a scăpa de patima aceasta uricioasă să întrebuințeze »Antibetinal Vertes« scutit legal, preparat de mult încercat, care desguștă bețivul de băuturi spirtoase. Fiind fără gust se poate da pătimășului fără știrea sa. Mii și mii scrisori de recunoștință.

2 flacoane 360 lei

(946) 1—2

plus spesele poștale

Farmacia „Yulturul Alb“ Lugoj, Nr. 17

Boale de**Stomac**

de tot felul ca: lipsă de apetit, mistuirea rea, catarul la stomac, acreală, greață, vomarea, cărce de stomac și toate greutățile și slăbiciunile stomacului se înlătură prin esența de stomac

VERTES

4 sticle 540 lei

Șofer mecanic

cu recomandatii bune,

CAUTĂ POST

Doritorii vor binevoi să se adreseze la

GĂRBOVA DE JOS

p. Aiud

AUREL ȚĂLNAR

șofer mecanic

(793) 1—3